

Η ΤΙΝΚΕΡ ΜΠΕΛ

ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ
ΝΕΡΑΪΔΟΔΙΑΣΩΣΗ

Η ιστορία
της ταινίας

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ
8 ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕ
ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ!

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: TINKER BELL AND THE GREAT FAIRY RESCUE

Από τις Εκδόσεις Random House, Νέα Υόρκη 2010

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η Τίνκερ Μπελ και η μεγάλη νεραϊδοδιάσωση**

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Kimberly Morris

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρύσα Θ. Μπανιά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Disney Enterprises, Inc., 2011

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2011, 3.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-337-9

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1

106 79 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoïou Str.

144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 1, Mavromichali Str.

106 79 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

Disney
νεράιδες

Η ΤΙΝΚΕΡ ΜΠΕΛ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΕΡΑΪΔΟΔΙΑΣΩΣΗ

Η ιστορία της ταινίας

*Μετάφραση:
Χρύσα Θ. Μπανά*

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
0,10 €
ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ 2011
ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 150.000 €
ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ.

Ἡ Τίνκερ Μπελ ἐπλεε χαρούμενη ανάμεσα στα σύννεφα. Λίγο πιο πίσω ἦταν οἱ φίλες της: ἡ Ροζέτα, ἡ Νεραϊδόσκοκη, ἡ Ἴριδα καὶ ἡ Φλώρα.

«Εἰ! Κοιτάξτε ἐκεῖ!» φώναξε ἡ Νεραϊδόσκοκη δείχνοντας τὴν Ἐνδοχώρα. Κάπου ἐκεῖ κάτω, κρυμμένο ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα μάτια, ἦταν τὸ μέρος ὅπου οἱ νεραϊδες θα περνοῦσαν τὸ καλοκαίρι.

Ὅσο πλησίαζαν, ἡ Τινκ εἶχε τὰ μάτια ἀνοιχτά ψάχνοντας τὸν Τέρενς. Ὁ Τέρενς ἦταν ὁ καλύτερός της φίλος. Ἡ μικρόσωμη νεραίδα ἔκανε μὴ βουτιά στον αέρα γιὰ νὰ σταθεῖ κοντά του κι ἐκεῖνος χαμογέλασε τρυφερά. «Εἰ, Τινκ! Ἐτοιμὴ γιὰ τὸ πρῶτο σου καλοκαίρι στὴν Ἐνδοχώρα;»

«Πανέτοιμη», ἀπάντησε ἐκείνη. «Εἶναι πανέμορφα ἐδῶ πέρα. Δὲν μπορῶ νὰ το πιστέψω ὅτι θα μείνουμε ὅλο τὸ καλοκαίρι».

«Τι περιμένουμε, λοιπόν;» την πείραξε εκείνος.
«Παραβγαίνουμε;»

Η Τίνκερ Μπελ δε δίστασε στιγμή. Έκανε μια απότομη βουτιά προς τον αγρό, ενώ ο Τέρενς έβαζε τα δυνατά του για να την προφτάσει.

Ήταν η πρώτη φορά που η Τινκ θα έβλεπε την αλλαγή της άνοιξης σε καλοκαίρι. Ευτυχώς, όμως, οι φίλοι της το είχαν ξανακάνει πολλές φορές κι ήξεραν καλά τη διαδικασία.

Η Ροζέτα, η νεράιδα των κήπων, απομακρύνθηκε από την ομάδα κι αιωρήθηκε κοντά σε μερικά λουλούδια. Ένα σμάρι μέλισσες ξεχύθηκαν μέσα από τα δέντρα κι άρχισαν να τρωγοπίνουν το νέκταρ από τα άνθη. Άφησαν απ' έξω μια μικρούλα μέλισσα, που δεν έβρισκε θέση. Η Ροζέτα την οδήγησε σε ένα ανοιχτό λουλούδι για να πει το μερίδιό της.

Η Ίριδα, η νεράιδα του φωτός, πέταξε σε ένα σημείο με παχιά σκιά σε μια χαράδρα. Τα ηλιοτρόπια έδειχναν θλιμμένα και μαραμμένα. Η Ίριδα έστρεψε μια ηλιαχτίδα έτσι ώστε το ζεστό φως της να πέσει ίσια πάνω στα σκυφτά λουλούδια. Εκείνα σήκωσαν αμέσως το κεφάλι και γύρισαν τα χρυσαφιά τους πρόσωπα προς τον ουρανό.

Η Φλώρα, η νεράιδα των ζώων, σφικταγκάλιασε ένα πουλάκι. Και η Νεραϊδόσκονη, η νεράιδα του νερού, πέρασε γοργά πλάι σε ένα ζευγάρι βατράχων

που κάθονταν με τους γυρίνους τους πάνω στον κορμό ενός πεοσμένου δέντρου στην όχθη ενός ρυακιού. «Γεια σας, παιδιά!» φώναξε, πειτώντας ξυστά πάνω από το νερό. Οι γυρίνοι είδαν τη φίλη τους κι άρχισαν να χοροπηδούν πίσω της.

Έξω σε ένα λιβάδι, η Βίντια, η πιο γοργή από τις γοργόφτερες νεραίδες, δούλευε σκληρά. Η Τίνκερ Μπελ την είδε να πειτά πάνω από το έδαφος δημιουργώντας ένα δυνατό άνεμο. Κάθε φυλλαράκι γρασίδι ξύπνησε κι άρχισε να λικνίζεται χαρωπά στο πέρασμά της.

Η Τίνκερ Μπελ δεν είχε ξαναβιώσει ποτέ τόσο ευτυχισμένη. Όταν είχε πρωτοφτάσει στο Νεραϊδόκοσμο, οι νεραϊδομάστορες δεν επιτρέπονταν να πάνε στην Ενδοχώρα. Μόνο οι νεραίδες της φύσης μπορούσαν να πάρουν μέρος στην αλλαγή των εποχών.

Στην Τίνκερ Μπελ δεν άρεσε καθόλου εκείνος ο κανόνας. Γι' αυτό είχε βαλθεί να αποδείξει σε όλους ότι οι νεραϊδομάστορες ήταν εξίσου σημαντικοί για τη διαδικασία όσο και οι νεραίδες της φύσης.

Αποτέλεσμα: οι νεραϊδομάστορες αποτελούσαν τώρα πια μόνιμο τμήμα της ομάδας αλλαγής των εποχών.

Αυτή η αλλαγή –από την άνοιξη στο καλοκαίρι– συνεπαγόταν ένα τρίμηνο ταξίδι. Άρα οι νεραϊδομάστορες δεν ήταν απλώς απαραίτητοι, ήταν θεμελιώ-

δους σημασίας. Αν οι νεράιδες επρόκειτο να περάσουν τρεις μήνες ζώντας και δουλεύοντας στην Ενδοχώρα, τότε ο εξοπλισμός ίσως χαλούσε, κάποια εξαρτήματα ίσως χρειάζονταν επιδιόρθωση και μπορεί να προέκυπταν προβλήματα που θα χρειάζονταν μαστορέματα επιτόπου.

Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι η Τίνκερ Μπελ θα είχε πολλή δουλειά αυτό το καλοκαίρι.

Τις τελευταίες δύο φορές που είχε αλλάξει η εποχή, η Τίνκερ Μπελ είχε μπλεχτεί σε κάθε είδους μπελά. Και τις δύο φορές, όμως, είχε καταφέρει να ξεμπλέξει με επιτυχία – μάλιστα είχε βγει λιγάκι και από πάνω.

Είχε ορκιστεί ότι αυτή τη φορά τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά.

Δε θα γίνονταν λάθη.

Δε θα είχαν αναποδιές.

Ούτε ατυχήματα.

Θα έκανε τη δουλειά της χωρίς να προκαλέσει ούτε μια τοσοδούλα, τοσοδούτσικη ζημιά.

Ούτε γρατζουνίτσα.

© Τέρενς οδήγησε την Τινκ πάνω από την κορυφή ενός λόφου προς ένα ψηλό δέντρο. «Να, εδώ είναι, Τινκ. Η νεραϊδοκατασκήνωση». Στο έδαφος, μια νεραίδα κουνούσε δυο φύλλα για να καθοδηγήσει την προσγειώσή τους. Η Τινκ και ο Τέρενς προσγειώθηκαν στο κέντρο ενός δακτυλίου απόμανιτάρια.

Ένα σφύριγμα από κάπου ψηλά τους προειδοποίησε ότι κάτι μεγάλο πλησίαζε για προσγειώση. Σήκωσαν το κεφάλι κι είδαν ένα πουλί που μετέφερε ένα μεγάλο κοφίνι. Αχά! Η Τίνκερ Μπελ χαμογέλασε ικανοποιημένη, περιμένοντας να παραλάβει το φορτίο.

Το πουλί άρχισε να κατεβαίνει κάνοντας κύκλους επιδέξια. Μόλις πάτησε στο έδαφος με ασφάλεια, η Τίνκερ Μπελ όρμησε μπροστά και άνοιξε το κοφίνι. Από μέσα ξεπήδησε το Τυρί, το ποντίκι που έσερνε το

κάρο της Τινκ κι ήταν ένας έμπιστος συνεργάτης της.

Το Τυρί χαιρόταν τόσο που έβλεπε την Τινκ όσο χαιρόταν κι η Τινκ που έβλεπε το Τυρί. Ζούληξε τη μαλακή, ροζ μυτούλα του στο μάγουλό της. Η Τινκ τού ανταπέδωσε το φιλί αγκαλιάζοντάς τον. «Γεια σου, Τυρί. Ήταν ομαλή η πτήση σου;»

Το Τυρί έσκουξε χαρούμενο κι έφυγε τρεχάτο. Ο επόμενος που βγήκε από το κοφίνι ήταν ο Σπίθας, η πυγολαμπίδα. Άρχισε να παραπατά παραζαλισμένος πάνω στο γρασίδι, με το προσωπάκι του καταπράσινο.

«Ω, Σπίθα!» έκανε η Τινκ με φωνή γεμάτη συμπόνια. «Ζαλίστηκες με την πτήση;»

Ο Σπίθας βόμβισε καταφατικά.

Η Τινκ ήθελε να βεβαιωθεί ότι ο Σπίθας ήταν καλά προτού συνεχίσει την εξερεύνηση με τον Τέρενς. Όταν είδε την πυγολαμπίδα να τρώει ένα φρούτο χαρούμενη, κατάλαβε ότι μπορούσε πια να την αφήσει.

Η Τίνκερ Μπελ ήταν ενθουσιασμένη που βρισκόταν στην Ενδοχώρα, μα ένιωθε και έκπληξη που δεν έβλεπε κι άλλες νεραίδες τριγύρω.

«Τινκ, η νεραϊδοκατασκήνωση δεν είναι αυτή εδώ», της εξήγησε ο Τέρενς. Έπειτα πλησίασε ένα μεγάλο κομμάτι με χαμηλή βλάστηση κάτω από μια τεράστια βελανιδιά. Ο Τέρενς τράβηξε ένα φύλλο σαν να ήταν κουρτίνα και η Τινκ έμεινε με το στόμα ανοιχτό.

Όπου κι αν κοιτούσε έβλεπε να τριγυρνούν νεράιδες.

«Τι ωραίο! Όλος ο Νεραϊδόκοσμος κάτω από ένα δέντρο», πρόφερε με θαυμασμό.

Ο Τέρενς κούνησε το κεφάλι περήφανος, απολαμβάνοντας προφανώς το ρόλο του ξεναγού. «Το καλοκαίρι είναι η εποχή όπου έχουμε την περισσότερη δουλειά. Γι' αυτό έχουμε την κατασκήνωση! Από δω φεύγουμε κάθε πρωί και φέρνουμε το καλοκαίρι».

Όσο διέσχιζαν την κατασκήνωση, ο Τέρενς μοίραζε σακουλάκια. «Ετοιμη για τη νεραϊδόσκονή σου;» ρώτησε μια περαστική νεράιδα. Εκείνη κούνησε το κεφάλι κι ο Τέρενς της έδωσε ένα σακουλάκι. «Ορίστε».

Η Τίνκερ Μπελ παρακολουθούσε έκπληκτη τη γενναιοδωρία του Τέρενς στο μοίρασμα της πολύτιμης νεραϊδόσκονης. Πίσω στο Νεραϊδόκοσμο, όπου ζούσαν, η κάθε νεράιδα έπαιρνε ένα φλιτζάνι σκόνη την ημέρα. Ούτε κόκκο λιγότερο, μα ούτε κόκκο περισσότερο.

Εδώ, όμως, ήταν φανερό ότι όσες νεράιδες ταξίδευαν μακριά από την κατασκήνωση ή έπρεπε να μεταφέρουν πράγματα έπαιρναν μεγαλύτερη μερίδα.

Ο Τέρενς και η Τινκ πέρασαν δίπλα από μια νεράιδα των μελισσών που έβαφε τις ρίγες των εντόμων χρησιμοποιώντας ένα μαραφέτι που στριφογύριζε.

Οι μέλισσες είχαν μπει στη σειρά και προχωρούσαν με σβελτάδα στον ιμάντα βαψίματος μελισσών.

«Πώς πάει ο μελισσογραμμωτής; Μήπως θέλει οφίξιμο;» ρώτησε η Τινκ τη νεράιδα των μελισσών. Ανυπομονούσε να κάνει κι εκείνη κάτι.

Η νεράιδα των μελισσών κούνησε το κεφάλι. «Ονειρεμένα, Τινκ. Ευχαριστώ».

Η Τινκ εντόπισε μια δυο νεράιδες των κήπων που μετέφεραν βολβούς λουλουδιών σε ένα βαγόνι με πεντάλ που είχαν εφεύρει οι νεραϊδομάστορες. Ένας από τους βολβούς πήδηξε έξω από το βαγόνι κι έτρεξε να το σκάσει.

Μια νεράιδα των κήπων έτρεξε ξοπίσω του. «Ει! Έλα πίσω!» φώναξε γελώντας.

«Θέλεις να φτιάξω κάτι στο βαγόνι σου;» ρώτησε η Τινκ.

«Όχι, ευχαριστώ», απάντησε η νεράιδα των κήπων. «Δουλεύει μια χαρά».

Η Τίνκερ Μπελ κλότισε το έδαφος και φύσηξε τη φράντζα της εκνευρισμένη.

Ο Τέρενς έβαλε τα γέλια. «Τινκ, μόλις έφτασαν όλοι», εξήγησε στη φίλη του. «Γι' αυτό δεν έχει χαλάσει ακόμα τίποτα».

«Μα εγώ δε βλέπω την ώρα να αρχίσω το μαστόρεμα».

«Μην ανησυχείς, Τινκ. Κάτι θα βρεις να επιδιορ-

θώσεις». Έβαλε το χέρι στον ώμο της. «Εντάξει, φεύγω. Πρέπει να πάω νεραϊδόσκονη και στις άλλες κατασκηνώσεις. Αλλά θα τα ξαναπούμε σε δύο μέρες». Έκανε να φύγει μα κοντοστάθηκε. «Α, παραλίγο να το ξεχάσω! Ορίστε, Τινκ!» Της πέταξε ένα σακουλάκι νεραϊδόσκονη κι απομακρύνθηκε πειτώντας.

Η Τίνκερ Μπελ έπιασε το σακουλάκι και τον κοίταξε να φεύγει. Άθελά της ευχήθηκε να μη χρειαζόταν να φύγει έτσι βιασικά ο Τέρενς. Μέσα σε εκείνο το χαμό, ένιωθε λίγο σαστισμένη – δεν ήξερε από πού να ξεκινήσει.

Πλησίασε στο σημείο όπου η Φλώρα και τα άλλα κορίτσια είχαν αρχίσει να κάνουν δουλειές. Κανένας δε φαινόταν να χρειάζεται βοήθεια. «Τέλος πάντων», μουρμούρισε τελικά η Τινκ. «Αφού τίποτα δε χρειάζεται επιδιόρθωση, θα πάω να ψάξω για Χαμένα Πράγματα». Κι έφυγε τρεχάτη.

Τα Χαμένα Πράγματα ήταν αντικείμενα από τον κόσμο των ανθρώπων. Λέγονταν έτσι γιατί οι νεράιδες τα έβρισκαν μόνο όταν οι άνθρωποι τα έχαναν.

Την Τίνκερ Μπελ τη συνάρπαζαν τα Χαμένα Πράγματα. Ήταν μυστηριώδη και αλλόκοτα. Και της έδιναν πολλές καλές ιδέες.

Αν κι έπρεπε να παραδεχτεί ότι, καμιά φορά, μια ιδέα που φαινόταν καλή στην ίδια, δε φαινόταν εξίσου καλή και στους άλλους.

ΒΖΙΝΝ! Μια ριπή αέρα όρμησε προς την Τίνκερ Μπελ κι αμέσως εμφανίστηκε η Βίντια, η πιο γοργή από τις γοργόφτερες νεράιδες.

«Για στάσου, μικρή μαστόρισσα!» είπε η Βίντια με τη σαρκαστική φωνή της. «Δεν πιστεύω να πας κοντά στο ανθρωπόπιτο, εντάξει;»

Η Τίνκερ Μπελ τέντωσε τα αυτιά. «Υπάρχει ανθρωπόπιτο;»

Η Ροζέτα έδωσε ένα φιλί στα πέταλα ενός κοιμισμένου μπουμπουκιού κι εκείνο άνθισε γεμάτο ζωή. «Έλα τώρα, Βίντια», έκανε. «Η Τίνκερ Μπελ το ξέρει αυτό. Έτσι, Τίνκερ;»

Η Βίντια σήκωσε τα φρύδια. «Σίγουρα τη γνωρίζεις την Τίνκερ Μπελ;» ρώτησε.

Η Ίριδα βίδωσε ένα «γλόμπο» από φως σε ένα μπουμπούκι κι εκείνο άρχισε να αχνοφέγγει με νέα

ζωή. «Η Τίνκερ Μπελ ξέρει ότι πρέπει να μείνουμε μακριά από τους ανθρώπους γιατί αλλιώς δε θα καταφέρουμε να κάνουμε τη δουλειά μας. Έτσι δεν είναι, Τινκ;» έκανε η Ίριδα.

«Εξαρτάται πώς το εννοείς», απάντησε η Τίνκερ Μπελ. Προσπάθησε να βρει τρόπο να δώσει μια υπόσχεση χωρίς στην πραγματικότητα να υπόσχεται τίποτα.

Της άρεσαν τα πράγματα των ανθρώπων.

Η Βίντια σήκωσε τα χέρια απαυδισμένη. «Αυτό το καλοκαίρι θα είναι μακρύ!» Την επόμενη στιγμή έγινε μια θολή φιγούρα και πέταξε μακριά, τόσο γρήγορα όσο είχε έρθει.

«Κατσουφιάζει», σχολίασε η Νεραϊδόσκονη.

«Πάντα έτσι κατσουφιάζει η Βίντια», απάντησε η Ίριδα.

«Όχι», συνέχισε η Νεραϊδόσκονη. «Ο καιρός. Μυρίζει βροχή».

«Μπορείς να μυρίσεις τον καιρό;»

«Ναι», αποκρίθηκε η Νεραϊδόσκονη. «Καμιά φορά μυρίζει χαρούμενος. Καμιά φορά θυμωμένος. Κι αυτή τη στιγμή έχει κατσουφιάσει. Έρχεται καταιγίδα».

Η Φλώρα έφτασε πεταρίζοντας για να βοηθήσει τις νεράιδες που έβαφαν τα φτερά των πεταλούδων. «Έλα, Νεραϊδόσκονη, μην κάνεις έτσι», διαφώνησε.

«Ο ήλιος λάμπει και κάνει αρκετή ζέση. Είναι υπέροχη μέρα σήμερα. Τίποτα δε...»

Μπιπιπι!

Ό,τι κι αν ετοιμαζόταν να πει η Φλώρα, πνίγηκε από ένα δυνατό, διαπεραστικό ήχο.

Όλοι αναπήδησαν. Η Φλώρα τρόμαξε τόσο πολύ ώστε της χύθηκε μπογιά πάνω στο λευκό φτερό μιας πεταλούδας. Η μισοβαμμένη πεταλούδα πέταξε μακριά, τρομαγμένη από το θόρυβο και την αντίδραση της Φλώρας.

«Οοοχ!» γκρίνιαξε εκνευρισμένη η Φλώρα.

Πριν προλάβει κανείς να πει λέξη ή να κάνει την παραμικρή ερώτηση, μια νεράιδα-ανιχνευτής ήρθε και στάθηκε πάνω από το κεφάλι τους φυσώντας ένα κέρας. Ήταν το σήμα ότι πλησίαζαν άνθρωποι και όλοι έπρεπε να κρυφτούν.

Μπροστά στα μάτια της Τινκ τα πάντα εξαφανίστηκαν στο λεπτό. Νεράιδες πήραν μαζί τα εργαλεία τους και κρύφτηκαν πίσω από κλαδάκια, μπουμπουκία, φύλλα και λουλούδια.

Η Τίνκερ Μπελ όμως ήταν υπερβολικά περίεργη για να αντισταθεί στον πειρασμό· ήθελε να δει τι συνέβαινε. Αντί να τρέξει να κρυφτεί λοιπόν έβγαλε το κεφάλι μέσα από τα φύλλα και κάρφωσε τα μάτια στο δρόμο, αποφασισμένη να μάθει ποιος ή τι έκανε εκείνο το δυνατό ήχο που θύμιζε έκρηξη.

Μπιπιπιπιπ!

Η Τινκ γούρλωσε τα μάτια καθώς ο θόρυβος γινόταν όλο και πιο δυνατός. Κάτι ερχόταν από τη γωνία. Ύστερα το πράγμα εμφανίστηκε ξαφνικά.

Ο οδηγός ήταν άνδρας. Δίπλα του καθόταν ένα κοριτσάκι.

Η Τίνκερ Μπελ υπολόγισε ότι η μικρή πρέπει να ήταν περίπου οχτώ χρόνων. Το αυτοκίνητο δεν είχε οροφή και η Τινκ μπόρεσε να ακούσει τη συζήτησή τους.

«Πόσο χαίρομαι που ήρθαμε, πατέρα. Είναι όπως το θυμάμαι», είπε το κοριτσάκι.

Ο άνδρας χαμογέλασε. «Ναι, Λίζι. Είναι το ίδιο με πέρυσι».

Η Τίνκερ Μπελ είχε μείνει κατάπληκτη με το αυτοκίνητο. Τι υπέροχο μαραφέτι! Αναρωτήθηκε ποια δύναμη να το κινούσε.

Ο άνδρας βγήκε κι άνοιξε το πίσω μέρος του αυτοκινήτου. Το καπάκι σηκώθηκε με φόρα, σαν να ήταν ένα μπαούλο γεμάτο θησαυρούς. Η Τίνκερ Μπελ κοί-

ταξε κάτω, περίεργη να δει τι βρισκόταν μέσα. Δυστυχώς, το μπαούλο δεν περιείχε χρυσά νομίσματα ή κοσμήματα. Είχε μόνο κάμποσα μεγάλα δερμάτινα κουτιά με χερούλια.

«Μακάρι να ήταν καλοκαίρι όλο το χρόνο!» φώναξε το κοριτσάκι χαρούμενο. Πήδηξε από το αυτοκίνητο κι έτρεξε προς το σπίτι, κοντεύοντας να τσαλαπατήσει ένα γάτο με δύστροπη όψη. «Γεια σου, Ατακτούλη», είπε γελώντας.

Ο πατέρας της Λίζι πάλευε με τις βαλίτσες, σέρνοντας τις προς το σπίτι.

Η Τίνκερ Μπελ σύντομα ξέχασε τους ανθρώπους. Εκείνο που ήθελε στ' αλήθεια ήταν να κοιτάξει από κοντά αυτό το απίθανο κατασκεύασμα.

Πλησίασε το αυτοκίνητο πετώντας και χώθηκε από κάτω. Μεγαλοφυές! Η Τινκ είχε εντυπωσιαστεί.

Ήταν έτοιμη να κάνει βουτιά στα γεμάτα γράσο σπλάχνα του και να ρίξει μια καλή ματιά, όταν ξεπρόβαλε μπροστά της η Βίντια. «Τίνκερ Μπελ! Τι δουλειά έχεις εσύ εδώ;»

«Βίντια!» στέναξε η Τίνκερ Μπελ. «Είναι φανταστικό! Μια άμαξα που κινείται εντελώς μόνη της! Χωρίς άλογα! Δε θα 'θελες να μάθεις πώς δουλεύει;»

«Όχι και πολύ».

«Κι εγώ το θέλω!» Η Τίνκερ Μπελ ήταν τόσο ενθουσιασμένη ώστε δεν άκουγε τη Βίντια. Πέταξε κά-

τώ από το αυτοκίνητο για να εξερευνήσει. «Ξέρεις κάτι; Μάλλον αυτό εδώ δίνει την ενέργεια κίνησης. Πες μου αν δεις να γίνεται κάτι!» Η Τινκ τράβηξε το μοχλό που της είχε κινήσει την περιέργεια.

Πάτερς!

Η Βίντια είχε γίνει μούσκεμα και δε χαιρόταν καθόλου γι' αυτό. Μα πριν προλάβει να βγάλει λέξη, άκουσαν μια πόρτα να τρίζει. Η Λίζι και ο πατέρας της έβγαιναν από το σπίτι και πλησίαζαν το αυτοκίνητο.

Η Τίνκερ Μπελ και η Βίντια πάγωσαν. Ήξεραν ότι ο καλύτερος τρόπος για να μην τις δουν ήταν να μείνουν απόλυτα ακίνητες. Για το ανθρώπινο μάτι, τα φτερά και τα ρούχα τους δε θα ξεχώριζαν καθόλου μέσα στη φύση.

«Πατέρα, πατέρα! Να πάρουμε το τσάι και τα κεκάκια και να τα φάμε εδώ στον κήπο; Θα είναι σαν να κάνουμε ένα μικρό πικ νικ».

«Δεν μπορώ τώρα, Λίζι. Πρέπει να αδειάσω το πορτ μπαγκάζ και να τακτοποιήσω».

Εκείνη τη στιγμή η Τινκ είδε έναν παλιό γνωστό από τη νεραϊδοκατασκήνωση: την πεταλούδα, που είχε τρομάξει από την κόρνα του αυτοκινήτου. Με τα μισοβαμμένα φτερά της δεν έμοιαζε καθόλου με τις άλλες πεταλούδες.

Η πεταλούδα κάθισε στο δείκτη της Λίζι. «Πατέρα, κοίτα! Μια καταπληκτική πεταλούδα».

Η Τίνκερ Μπελ έχει μεγάλη περιέργεια για τα πράγματα των ανθρώπων.

Η Βίντια θυμίζει στην Τινκ ότι οι νεράιδες
δεν πρέπει να πλησιάζουν τους ανθρώπους.

Η ΤΙΝΚΕΡ ΜΠΕΛ

ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ
ΝΕΡΑΪΔΟΔΙΑΣΩΣΗ

Ηρθε η ώρα για τις νεράιδες να φέρουν το καλοκαίρι στην Ενδοχώρα, σκορπίζοντας παντού ηλιαχτίδες και νεραΐδομαγεία! Ωστόσο, τα πράγματα γίνονται επικίνδυνα, όταν η Τίνκερ Μπελ πλησιάζει τους ανθρώπους τόσο ώστε την ανακαλύπτει ένα μικρό κορίτσι. Σε μια απροσδόκητη επίδειξη φιλίας και πίστης, η Βίντια οδηγεί τις άλλες νεράιδες σε μια παράτολμη διάσωση για να φέρουν πίσω την Τίνκερ Μπελ. Η Τινκ, όμως, έχει δημιουργήσει ένα ιδιαίτερο δέσιμο με το μοναχικό κορίτσι και είναι αποφασισμένη να το βοηθήσει, διακινδυνεύοντας ακόμα και την ίδια της την ασφάλεια.

Από 8 ετών

© 2011 Disney Enterprises, Inc.
www.DisneyFairies.com
All rights reserved.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ISBN 978-960-496-337-9

9 789604 963379

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 10128

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ